

93- CHUYỆN NƯỚC NGUYỆT THỊ THẤY TÔN GIẢ KỶ-DẠ-ĐA

Có một vị vua tên là Chiên-đàn-kế-ni-tra ở nước Nguyệt thị. Nghe ở nước Kế tân có Tôn giả chứng A-la-hán tên là Kỳ-dạ-đa, rất có tiếng tăm, nhà vua muốn gặp ngài, liền đích thân lên xe cùng với quần thần theo sau, đi đến nước Kế tân. Đi giữa đường trong lòng nhà vua thầm nghĩ: “Nay ta là vua, vua của thiên hạ, của tất cả dân chúng, không một ai mà không kính phục, nếu tự ngài không có đức lớn, làm sao lại có thể nhận được sự cúng dường của ta?”. Nghĩ như vậy xong, liền đi tới trước, thẳng đến nước ấy.

Bấy giờ có người báo cho Tôn giả Kỳ-dạ-đa:

–Vua nước Nguyệt thị tên là Chiên-đàn-kế-ni-tra, cùng với quần thần tùy tùng, từ xa đến đây để gặp ngài, cúi mong Tôn giả sửa lại y phục, cùng vua tiếp đãi.

Khi ấy Tôn giả đáp:

–Ta nghe Đức Phật dạy, người xuất gia tôn trọng đạo đức, coi thường hình thức, chỉ có đạo đức mới là quan trọng, ta há lại trang sức y phục mà ra ngênh tiếp sao?

Rồi ngài im lặng, ngồi ngay thẳng không ra. Lúc ấy vua nước Nguyệt thị đi đến chỗ Tôn giả, thấy oai đức của Tôn giả Kỳ-dạ-đa, càng thêm kính tín, liền đến trước cúi lạy rồi đứng qua một bên. Tôn giả vừa muốn nhổ nước miếng, lúc ấy vua nước Nguyệt thị bất ngờ bước tới trước, nên bị dính bãi nước miếng ấy vào người.

Lúc đó Tôn giả Kỳ-dạ-đa liền nói với vua:

–Bần đạo nay chưa thể vì vua mà làm ruộng phước, sao ngài lại tự mình hạ cố đến đây?

Khi ấy vua nước Nguyệt thị càng thêm xấu hổ, nghĩ: “Vừa rồi ta mới trộm sinh một niệm nhỏ, mà ngài đã biết tâm ta, tự cho rằng ngài không có thân đức, sao có thể như vậy được.” Từ đó, nhà vua đối với Tôn giả càng sinh lòng kính tín.

Khi ấy Tôn giả Kỳ-dạ-đa liền nói giáo pháp cho vua nghe:

–Tương lai của vua rất tốt, quá khứ cũng đã như vậy.

Nhà vua nghe Tôn giả dạy xong liền trở về nước, khi đến nửa đường quần thần oán than:

–Chúng tôi chẳng quản đường xa theo Đại vương để đến nước kia mà chẳng nghe được gì cả. Đột nhiên, lại trở về nước.

Khi ấy vua Nguyệt thị trả lời quần thần:

–Các khanh sao nay trách ta là chẳng được gì cả? Vừa rồi Tôn giả có thuyết pháp cho ta nghe: “Tương lai của vua rất tốt, quá khứ cũng như vậy.” Các khanh đều không hiểu điều này sao? Vì ở đời quá khứ ta có Trì giới, Bố thí, tạo Tăng phòng, tạo lập chùa tháp, làm các thứ công đức để trồng hạt giống làm vua, cho nên nay được hưởng quả vị ấy. Nếu nay lại tu phước, tích lũy các điều thiện, thì đời tương lai chắc chắn lại thọ phước, cho nên mới răn dạy ta: “Tương lai của vua rất tốt, quá khứ cũng đã như vậy.”

Quần thần nghe xong, cúi lạy tạ:

–Chúng thần là kẻ thấp hèn, trí tuệ nông cạn, ngu si trộm hiểu một cách sai lầm, nói những điều không đúng. Còn thân đức của Đại vương thì kế hợp một cách tài tình với lời nói cũng như tôn chỉ của Tôn giả chứa nhóm được cội đức đã trồng, cho nên được hưởng địa vị quốc vương này.

Quần thần hoan hỷ nói như vậy rồi thoái lui.